

Bilaga 2

Exempel på bedömningar av lekmiljöer

I den här bilagan finns fem exempel på bedömningar av några lekmiljöer i Örebro och Stockholm. De olika exemplen har valts för att representera några olika typer av lekmiljöer. Bedömningarna utgår från den struktur som presenterats i avsnitt fem. För varje lekmiljö står alltså en slags ”recension” som för alla platser utgår från ett eller ett fåtal besök på varje plats. De grundas därför på spontana intryck, och inga mer djuplodande analyser. En annan besökare, vid ett annat tillfälle och sammanhang, kommer definitivt lägga märke till andra saker och kanske lägga vikt vid andra aspekter utifrån sin egen förståelse, tycke och smak.

För varje plats står också korta kommentarer i tabellen med de olika kvalitetsaspekterna. För att tydliggöra de olika lekmiljöernas styrkor och brister har en grön, gul, respektive röd gubbe satts ut på varje rad. Det ligger dock ingen sofistikerad poängbedömning bakom dessa.

1) Lekplats, Västra Grönpepparparken, Örebro

Den här lekplatsen ligger i en helt nyanlagd park i ett nytt bostadsområde. Parken har mest nyplanterade små träd och låga kullar – man ser allt på en gång och lekplatsen är det som syns mest. Det bor också många barn i området och det finns inte andra lekplatser som konkurrerar om besökarna. Lekplatsen är därför välbesökt.

Det är en påkostad och modern lekplats, med färgglad gummimatta, en jättestor fågelbogunga som kan snurra runt, en ganska stor lekställning, en vanlig gungställning, en elektronisk snurrkarusell med inbyggda spel, och ett par andra mindre lekredskap. Det är tacksamt att observera klassisk lekplatslek här. Det är populärt och härligt att gunga och den stora fågelbogungan är helt klart det populäraste inslaget på platsen. Det är ofta kö för att få gunga på den. Det får plats många barn tillsammans vilket är kul, och det behövs en vuxen som ger fart – det har också ett värde. Föräldrar och barn leker på så sätt tillsammans och de vuxna kan retas lättsamt genom att ge så hög fart att barnen blir nervösa (eller förtjusta) inför att nudda stolparna, eller genom att ge snurrfart trots att barnen begärt rak fart. Ytterligare ett värde med jättegungan är att den uppskattas även av äldre barn och kan fungera som hängplats för ungdomar – en plats för förtroliga samtal eller där det är OK att uppleva den fysiska glädjen i att gunga vilt tillsammans, utan att det är en småbarnstämpel över det. Den elektroniska snurran är ett annat lekredskap som intresserar initialt. Många barn vill prova, men det är inte så lätt att förstå och de flesta tröttnar efter en kort stund. Lekställningen har en rutschkana vilken såklart är populär och flera barn utmanar sig i armgången. Lite jaga/fantasilek uppstår också runt klätterställningen, men det är annars en ganska trång känsla på lekplatsen (särskilt framför gungorna) och det blir inget flow i springet. Föräldrar sitter gärna på bänkarna runt platsen.

Generellt kan man säga att lekredskapen styr leken. Det gungas, rutschas, snurras och klättras lite. Barnen rör sig mellan lekredskapen och mycket fokus ligger på den största gungan, utan

den hade platsen varit mycket tråkigare. Platsen är en KFC-lekplats, snabbmatslekplats. Visserligen finns det inget staket, men gränsen för lekplatsen markeras effektivt av gummimattan och det finns inte så mycket spännande utanför platsen som drar intresset till sig. Bara ca 100 meter bort finns en vildare lekmiljö intill en bäck/dagvattendike, men här finns inga leksymboler eller invitationer så de flesta barnen är ändå på lekplatsen. Den fungerar som en mötesplats, men lekvärdena är starkt begränsade till gung- och motorisk lek. Även med samma utrustning skulle en mycket trevligare plats kunnat skapats om man skippat gummimattan och integrerat lekredskapen i en grönare miljö med olika ”rum” för gungorna m.m., och där det åtminstone fanns några stigar och buskar att springa på, utforska och leka i. I en sådan miljö skulle man inte heller vara lika utsatt för solen vilket skulle vara både hälsosammare och trivsammare. Bristen på löst material i form av vatten, sand, pinnar, blad, stenar, flisbitar m.m är ett stort minus och begränsar barns fantasilekar. Lekplatsen var dyr att bygga, men den är endimensionell.

Lekplatsen i Västra Grönpepparparken. Ett antal lekredskap är placerade på en platt yta som täcks av gummimatta. Den stora fågelbogungan är lekplatsens hjärta.

Lekplats, Västra Grönpepparparken

Kvalitetsaspekt		Analys och bedömning
Inbjudande		Mycket tydliga leksignaler, 100 % lekplats. Gummimatta, några små buskar planterade i kanten, men inte en grön plats.
Karaktär		Kataloglekplats, skulle kunna legat var som helst, ej anpassad för platsen. Stor fågelbogunga känns lyxig.
Lokalisering och samspel med omgivning		Syns väl. Skyddad miljö inne i park. Cykelvägar intill. Inget samspel med omgivning, ingen anpassning för att locka leken att fortsätta i omgivningarna (t.ex bäckmiljön).
En skön plats att vara på		Ingen vegetation som ger rumslighet eller skugga. Inget väderskydd. Mycket utsatt miljö på blåsiga eller soliga dagar.
Rumslighet och skala		Lekplatsen ligger på platt yta, det finns kullar intill. Ingen rumslighet, inga platser i lekmiljön där man kan gå undan. Ganska trångt mellan lekredskapen.
Sociala kvaliteter		Fokus på rörelselek. Kan inte sägas vara en rik och varierad miljö med något för alla. Lekredskapen har tydliga funktioner. Kan inte sägas vara en flexibel miljö. Många sittplatser – bänkar och bänkbord. Fungerar absolut som mötesplats (största lekmiljön i området).
Fantasi och skapande		Redskapen styr leken. Inget löst material. Kan inte förändra något i miljön.
Utforska och experimentera		Inga sinnesupplevelser, ingen biologiskt rikt miljö för olika upptäckter. Inget att greja med. Inget som kan förknippas med äventyr.
Rörelseglädje och utmaning		Lekredskap för att gunga, klättra, balansera, armgång, rutscha osv. Det är härligt att gunga i stora fågelbogungan. Den är utmanande för yngre barn och uppskattas även av äldre.

2) Temalekplats i Ellen Keys park i Stockholm

Lekplatsen i Ellen Keys park vid Jarlaplan i Stockholm består av en samling specialbyggda lekredskap på en platt, men svagt sluttande grusyta. Den ligger i kanten av en ganska liten, men gammal, park. För att vara mitt i stan upplevs platsen som lugn och trygg. Det går ingen biltrafik tätt inpå, och det finns ett café precis intill vilket såklart är en stor tillgång för platsen. De specialbyggda lekredskapen är välgjorda och fina. De är utformade utifrån temat Ellen Key och föreställer en samling böcker, två stora fåtöljer och en lampa på en gummimatta, en stor tekopp, ett litet lekhus, en ros som en mini-labyrint mellan blombladen, och tre järndörrar i olika storlek. Platsen är på så sätt unik och karaktärsfull, redskapen skickar en tydlig lekinvitation, och det är lite spännande med jättekoppen och jättefåtöjlerna. De uppvuxna lövträden på platsen ger skugga och det borde alltså vara bäddat för ett trevligt lekbesök. Ändå blir vi besvikna. De flesta barnen på platsen ser ut att vara i 1-3 års åldern, dessa små barn tultar omkring mellan de olika lekredskapen, men ser inte ut att stanna länge vid varje plats. 7- och 9-åringen som är med mig klättrar upp på kaffekoppen och är förtjusta över att vara pyttesmå i någon minut, och gör likadant med de stora lekfåtöjlerna. Sen hittar de inget mer att göra och är redan ”färdiga” med platsen.

När man skapat lekplatsen verkar det som att temat varit det viktigaste, och de vuxna som har utformat lekredskapen har helt klart engagerat sig i designen. Men man verkar ha glömt bort att fundera över lekvärdena på platsen. Det finns inga lösa material att använda i olika fantasilekar och det går inte att interagera med lekredskapen. De tre dörrarna av järn blir en tydlig symbol för upplevelsen av lekmiljön. De är snygga, men det går inte att öppna och stänga dörrarna (till flera barns förvåning och besvikelse), och de är inte heller integrerade i en miljö. I slutändan känns lekplatsen mer som en konstutställning än en plats där leken tar fart. Vi stannar bara en kort stund på platsen. Med tanke på att lekplatsen är uppbyggd runt lekredskap så saknar vi även basfunktioner för motorisk lek som möjlighet att gunga och åka rutschkana. Och den vidlyftiga leken i ett spännande landskap känns långt borta.

Snygga järndörrar (som inte går att öppna och stänga), den stora tekoppen, och stora böcker i Ellen Keys park.

<i>Temalekplats, Ellen Keys park nära Jarlaplan i Stockholm</i>		
Kvalitetsaspekt		Analys och bedömning
Inbjudande		Lekfull design, tydligt att man får leka här.
Karaktär		Unik och karaktärsfull utformning.
Lokalisering och samspel med omgivning		Inget samspel med omgivande park, men skyddad plats, en bit bort från trafiken.
En skön plats att vara på		Skugga av uppväxta träd, skyddat inne bland husen.
Rumslighet och skala		Överdimensionerade kaffekoppen, fåtöjlerna med mera är kul lek med skala. Men det är en platt miljö, utan rumslighet.
Sociala kvaliteter		Café intill är stort plus. Smal målgrupp (små barn). Inte en rik och varierad miljö.
Fantasi och skapande		Visserligen fantasifull design, men känns inte som en miljö där barnens egen fantasi kan flöda. Inget löst material.
Utforska och experimentera		Inga sinnesupplevelser, ingen biologiskt rikt miljö. Utforskandet tar snabbt slut, inget att greja med.
Rörelseglädje och utmaning		Saknar klassisk motorisk lek. Utmaning för riktigt små barn att klättra på lekredskapen.

3) Bryggartäppan på Södermalm i Stockholm

Denna temalekplats med några år på nacken är omtalad och älskad. Den fick pris när den byggdes och är fortsatt populär. Den ligger på en ganska begränsad, men väldefinierad plats, omgiven av staket (obs trästaket, så det känns trevligt). Det finns uppvuxna äldre träd och buskar i kanterna och även här och var i lekmiljön vilket bidrar till rumsligheten och ger en ombonad och trevlig känsla. Att komma in här känns som att kliva in i en oas, en egen liten värld. Kärnan i lekmiljön är en handfull lekhus som byggts i barnskala med inspiration av Mina drömmars stad, och gamla söderkåkar. Husen är specialbyggda, unika, och har stark karaktär. Utsmyckning i form av fastspikade spadar och liknande verktyg bidrar till upplevelsen av en ”äkt” miniatyrvärld. Det finns även andra lekredskap som en mindre

gungställning, en trähäst som drar en vagn, en minilabyrint i trä, och en stor bro som både erbjuder ett inbjudande sluttande plan och en kryp-in plats under bron. Barnen leker även i de naturliga inslagen i miljön, de klättrar i en stor hasselbuske, i buskage och med vid en geggig vattenpöl. Den lilla sandlådan är populär och flera barn har med sig sand in i husen där de öser och geggat i någon kastrull och liknande. Det är mest barn i förskoleålder på lekplatsen när vi besöker den, men även några barn i 7-10 års åldern. De äldre barnen leker jaga, klättrar i hasselbuskarna och klättrar upp på taken till lekhusen. Tak har ett högt lekvärde – med utsikten, utmaningen och känslan av bedrift att komma upp (särskilt om det finns en spänning i att det kanske inte är helt tillåtet utan lite busigt). I Bryggartäppan är det extra roligt eftersom det inte är uppenbart att det är tänkt att man ska kunna klättra på taken. Barnen måste upptäcka själva att det går att ta hjälp av en dörr som trappsteg.

En begränsning för lekvärdet är att det inte finns så mycket löst material som man skulle kunna förvänta sig, och inne i husen är utsmyckningsdetaljer fastspikade. Även dörrar är fast och går inte att öppna och stänga. Troligtvis utifrån ett säkerhetstänk och att saker inte ska försvinna. Men det ger känslan att mycket är till för ögat – det är snyggt, men barnens önskan att påverka själva, att greja och skapa, kommer i andra hand.

Den lilla kiosken är en mycket stor tillgång för platsen. Här kan man köpa korv, våfflor, glass, kaffe och chokladboll, och föräldrar sitter nöjt och fikar på de trevliga små bänkarna och café-borden. Det enda som saknas är en toalett. Kanske älskar vuxna den här lekplatsen mer än barn. Den är så otroligt fin och trivsamt. Den är också unik och har ett stort symbolvärde – våra barn är värda den här väldesignade och påkostade platsen. Mer löst material och en mer tillåtande atmosfär skulle dock troligtvis ökat lekvärdet. Barn behöver ofta inte designen för sin fantasilek (de bär fantasivärlden inom sig) men de behöver möjligheten att få leka som de vill och använda både miljön och diverse attiraljer i leken. Men självklart tjusas nog också barnen av en fin miljö, och kanske särskilt av den barnanpassade skalan.

Bryggartäppan. En lekkiosk vid sandleken, den stora bron och lyckan över att komma upp på ett av taken.

Bryggartäppan, temalekplats på Södermalm i Stockholm

Kvalitetsaspekt		Analys och bedömning
Inbjudande		Mycket inbjudande, välkomnande miljö.
Karaktär		Unik och karaktärsfull utformning.
Lokalisering och samspel med omgivning		Lugn plats, inget samspel med omgivningarna (tätbebyggt område). Ganska undangömd plats, men det är inte fel i Stockholm.
En skön plats att vara på		Träd och buskar ger viss skugga. Kan gå in i lekhusen vid plötsligt regn. Ombonad och skyddad.
Rumslighet och skala		Charmigt och kul med lekhus och annat i barnskala. Ingen varierad topografi, men byggda element gör det möjligt att både krypa in och klättra upp för utsikt. Stor bro med sluttade plan t.ex. De uppväxtra träd och buskar som finns bidrar till rumsligheten, liksom placeringen av de olika husen och andra element. Man kan inte se allt på en gång.
Sociala kvaliteter		Lilla caféet är stort plus. Inte jättestor miljö, men varierad, Man kan välja om man vill vara i fred eller tillsammans med andra. Många småplatser. Tillgängligt på ett subtilt sätt – inkluderande. Bra mötesplats.
Fantasi och skapande		Hade önskat mer löst material. Tema vid utformning har ofta begränsad betydelse för barns fantasilekar. Men lekhusen, häst & vagn med flera inslag stimulerar nog till mer fantasilek än många andra lekplatser.
Utforska och experimentera		Många smånischer att upptäcka. Men saknar rikare sinnesupplevelser som naturmiljöer och vattenlek ger.
Rörelseglädje och utmaning		Troligtvis inte en lekmiljö som barnen lämnar rosiga om kinderna och svettiga. Men det finns flera inslag i lekmiljön som erbjuder utmaning, särskilt för yngre barn. Som bron med sluttande plan, små klätterträd, och tak att klättra upp på.

4) Barnens trädgård vid Karlslunds herrgård i Örebro

Den här lekmiljön ligger intill Karlslunds herrgård i utkanten av Örebro och sköts av fritidsförvaltningen. Den ligger i ett kulturresevat och intill ett mycket naturskönt område vid Svartån. Lekmiljön ingår i ett större område och har en flytande gräns – det är inte tydligt exakt vad som ingår i lekmiljön, utan besöket kan fortsätta till omkringliggande platser.

För många barn startar troligtvis besöket i den planterade runda labyrinten av avenbok. Labyrinten är inte jättestor, och det är inte så svårt att komma in till mitten. Men idén om en labyrint har en stor lockelse på många barn, så trots att de kanske inte blir kvar så länge så har labyrinten en stor attraktionskraft. Ingången till labyrinten är vid en liten träbro över ett grunt dike. Två snidade och målade träfigurer (en katt och en orm) talar direkt till barnen – barn går ofelbart fram till djuren och pratar eller klappar dem lite. En liten bit bort finns en planterad piltunnel/koj-miljö. Den är uppbyggd runt en handfull småkullar med tunnlar i svackorna och några större rum på ett par ställen. Här går det att springa kors och tvärs, jaga varandra och följa stigarna eller ta vilda genvägar upp på småkullarna. Vuxna kan lätt vara med i leken och det är en plats för sann rörelseglädje. Rummen av pil inbjuder också till mer stillsamma fantasilekar. Miljön skapar förutsättningar för och uppmuntrar till lek, men den styr den inte. Det är en flexibel miljö. Intill ligger en liten lekstuga som är utrustad med köksredskap och möbler i barnstorlek, och lekmat i trä. Den är låst på natten och på vintern.

Miljön som gett platsen dess namn är en perennplantering med olika bäddar och gångvägar och stigar fram till ett par olika rum. Här finns en pergola och en annan plats med en stor träskulptur/bänk som ser ut som en drake. På ett ställe ligger drakens stora ägg, och på ett annat finns två stolar och ett bord i jätteformat, samt en stor äppelskulptur i trä. Miljön har på så sätt lek- och fantasifulla utsmyckningar och inslag. Det är en stillsam miljö där den som vill kan utforska trädgårdens sinnesupplevelser med många blommor och växter med olika lukt, utseende och känslor. En bit längre bort finns en grillplats med sittbord, ett par hästskulpturer och en damm där man kan kasta pinnar i vattnet eller greja i strandkanten. Platsen har även en enkel toalett.

Det finns inga traditionella lekredskap i Barnens trädgård, men för besökare är det helt klart en lekplats, om än en annorlunda sådan. De olika platserna som skapats fungerar lite som lekredskap (här i naturlig tappning). Man kan leka sig igenom plats för plats (som en parallell till att först gunga, sen klättra på klätterställningen, sen gå till rutschkanan), men med den skillnaden att varje plats är flexibel i sitt användningsområde – de styr inte leken, men ger förutsättningar för den. Här finns utrymme för både rörelselekar, utforskande, upptäcktsfärder, rika sinnesupplevelser, olika fantasilekar och till viss del skapande lek med naturmaterial som finns i området. Här kan många barn leka tillsammans, men om man vill vara i fred så sticker man inte ut om man går till en mer stillsam plats i parken. Platsen fungerar bra som utflyktsmål och för förskole- och skolgrupper. För den som vill kan vildare och ännu mer fantasistyrd lek fortsätta nere vid ån, eller ännu längre bort i skogen. Den största bristen är att platsen ligger avlägset och långt bort för många.

Barnens trädgård. Sinnesträdgården, draken samt bord och stolar i Jättens trädgård, springlek vid piltunnlarna.

<i>Barnens trädgård, lekmiljö vid Karlslunds herrgård i västra Örebro</i>		
Kvalitetsaspekt		Analys och bedömning
Inbjudande	☹️	Inte övertydlig som lekmiljö. Eftersom det inte finns klassiska lekredskap eller andra moderna lekplatsymboler, så skulle en välkomstskylt inte varit fel. Ganska anonym port i muren, kan lätt passera.
Karaktär	😊	Utformat efter konceptet "barnens trädgård". Flera unika inslag.
Lokalisering och samspel med omgivning	☹️	Ligger avsides, men finns parkering och busshållplats en bit ifrån. Flyter ihop med omgivningarna, ingen tydlig gräns. Leken kan fortsätta in i naturen (men det finns inget som aktivt leder en till att göra det).
En skön plats att vara på	😊	Varierad miljö, både öppna partier och mer ombonade. Kan välja sol eller skugga och lä efter behov. Grön miljö.

Rumslighet och skala		Lekmiljön består av flera olika rum. Murar och gröna väggar skärmar av de olika rummen. Vissa partier har varierad topografi med kullar och sluttningar.
Sociala kvaliteter		Grillplats och toalett bra faciliteter. En stor miljö där det får plats många. Rik och varierad – kan välja både lugna och aktiva aktiviteter.
Fantasi och skapande		Okodad, flexibel utformning. Inget har en uppenbar, tänkt användning – det är fritt att leka utifrån eget intresse och fantasi. Flera kryp-in och små rum. Liten lekstuga med köksgrejer. Inte så mycket för skapande lek dock, skulle kunna haft stor sandhög.
Utforska och experimentera		Rik på sinnesupplevelser i planterade sinnesträdgården och intilliggande odlingslotter. Dammen intressant lekmiljö. Kan utforska naturmiljöer intill. Labyrint klassisk äventyrslek (men den är väl lätt att komma in till mitten i).
Rörelseglädje och utmaning		Området med kullar och piltunnlar lockar till spring- och jagalekar. Perfekt för att få upp pulsen rejält, och tacksamt för vuxna att vara med i leken. Dock inte så mycket för klassiska fysiska utmaningar som att klättra eller andra utmaningar.

5) Skogsdunge på Tybblekullarnas västsluttning i Örebro

Den här platsen betraktas inte som en lekplats, och den har inget namn. Den ligger inbäddad i bebyggelse och nära till hands, men är troligtvis en plats som de flesta bara går förbi. Det finns mindre kojor och andra lekspår i området, och det är möjligt att dungen är en ”hemlig” plats för vissa barn som bor intill. Skogsdungen består mest av primärträd som sälg, asp och björk och några av de äldre träden har dött så att det finns liggande stockar när och var. Topografin är ganska varierad, med ett parti där sluttningen är riktigt brant (även om det bara är några få meter högt), andra småkullar och plattare avsatser. Bitvis är det ganska tätt med buskar.

Vi besöker platsen tillsammans med dels en förskolegrupp och dels en lågstadiegrupp, 4-5, respektive 8-9 år gamla. Vid båda tillfällena blir vi åskådare till vad Fredrika Mårtensson kallar vidlyftig lek. Barnen rör sig i landskapet och berättar och ropar högt till varandra vad som händer i en brokig fantasivärld där olika barn har lite olika syn på vad leken handlar om, och där både den fysiska och mentala aktiviteten sker på varje enskilt barns villkor på ett öppet och flexibelt sätt. De är forskare, eller monster, plötsligt är det ett troll som jagar dem. De ser en hare och går på jakt, de är inlåsta, de lyckas fly, här är huset där de bor, det här är sängen, och nu håller de på och grillar marshmallows. Barnen är inne i en annan värld där allt är möjligt. Det finns ingen röd tråd, åtminstone inte bara en, och den ändrar färg om det behövs. Det är helt klart en fantasirik lek och pinnar, blad, träd, buskar och stenar används och pekats ut som symboler för allt möjligt. Det är också en fysisk lek. Framför allt är det de

brantaste partierna som lockar mest. Här rutschar, klättrar, och kryper barnen upp och ner och dramatiserar vilka faror de är mitt uppe i, samt hjälper varandra med pinnar och utsträckta armar för att komma upp. Det är utmanande och kul, och flera av barnen klättrar även i några av träden. Leken är även mycket verbal, barnen kommunicerar hela tiden med varandra, hejar på varandra, föreslår vad som händer, förhandlar om utvecklingsförlopp. Som observatör är det omöjligt att hänga med i allt som händer i leken på olika platser, det pågår för mycket. Både förskolebarnen och skolbarnen uppvisar samma lekmönster, men leken är mer utvecklad för skolbarnen – de är större och starkare och fastnar inte lika mycket i backen, de har en mer invecklad fantasilek och deras samtalsflöde är också mer utvecklat. Barnen är glada och upprymda när de medföljande pedagogerna beslutar att det är dags att gå tillbaka till förskolan/skolan.

Bedömningen av platsen är att dungen är en lek miljö med mycket höga lekvärden. Här finns dock inget människoskapat bara en liten bit naturmark. Topografin med den branta sluttningen är en mycket viktig del av platsens lekvärde, liksom klätterträd och stockar som barnen utmanas av och som sätter igång en fysisk lek. Löst material i form av pinnar, blad och andra naturmaterial är också viktigt för barnens fantasilek. Rumsligheten som buskpartier, flerstammiga träd (som blev hus i leken), stora stockar ("Drakis") och andra platsskapande element bidrar men är också viktiga i barnens mer lugna fantasilekar. Dungen är tillräckligt stor för att vara en spännande miljö och "jag ska gå på upptäcksfärd, vem vill följa med?", och "titta jag har hittat ett laboratorium", var glada utrop i förskolegruppen. Här finns alltså ett leklandskap som både är flexibelt och utmanande och som skapar förutsättningar för många olika sorters lek.

Men trots att platsen ligger inne i bebyggelse, nära en stor mataffär, och med cykelvägar intill (men ingen störande biltrafik), så används den inte så mycket som lek miljö. Det finns inget som bjuder in till platsen, inget som berättar för förbipasserande att det här är en plats som barn kan leka på. Det är en anonym plats, utan namn. Det finns inte heller något som underlättar för medföljande vuxna eller pedagogiska grupper, som sittplatser eller samlingsplatser.

Skogsdungen på sluttningen av Tybblekullarna.

Skogsdunge vid Tybblekullarna i södra Örebro

Kvalitetsaspekt		Analys och bedömning
Inbjudande		Inget som signalerar att det är en bra plats för lek.
Karaktär		Anonym plats, skogsdunge som man passerar.
Lokalisering och samspel med omgivning		Tillgänglig plats nära Ica Maxi. Flera cykelvägar passerar. Men ingen entré, inget som leder en till lekmiljön.
En skön plats att vara på		Skogsdunge – bra lokalklimat med skugga, lä. Men de öppna partierna intill (där man kan vara i solen) har inget innehåll som ger en anledning att vilja vara där.
Rumslighet och skala		Spännande topografi med brant liten sluttning (och stora Tybblekullarna bredvid). Buskar och träd skapar många olika rum och små nischer.
Sociala kvaliteter		Inga formella sittplatser eller faciliteter. Ingen uppenbar målpunkt eller mötesplats (däremot pulkabacken intill är det). Men om barn väl har börjat leka här så är det ett rikt leklandskap som lånar sig till många olika fantasi- och rollekar. Flexibel miljö, med lekvänliga träd och buskage.
Fantasi och skapande		Här finns inget tillrättalagt och färdigt, men gott om löst material och enkla men tillräckligt karaktärsfulla inslag som triggar igång barns berättelser (flerstammiga träd, stockar, mystiska hål i marken osv). Kojbyggarplats.
Utforska och experimentera		Yngre barn kan utforska här. En förhållandevis rik naturmiljö i litet format. Sinnesupplevelser skulle vara rikare med plantering av frukt och bär. Inget vatten.
Rörelsegädje och utmaning		Branta kullarna och lilla branten i skogen är utmanade, särskilt på vatten när det är snö. Då lockas alla åldrar, från de yngsta och även tonåringar och vuxna. Klätterträd är också stimulerande och utmanande, liksom enkla balansövningar på stockar osv. Lekmiljön stimulerar till vidlyftig lek och naturlig rörelsegädje.